

לקוטי תורה • פרשת מסעי • מאמר 9

ענין נחלת יעקב

”נחלת יעקב”

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ”ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com

הפרשה החסידית

[/likuteitorah.com/he/likutei-torah/masei/9](https://likuteitorah.com/he/likutei-torah/masei/9)

1 ענין נחלת יעקב. עי' [עיינן] בוזח"ב [בזהר חלק ב'] פי' יתרו (דפ"ג א') שהוא בחיי טלא דנפיק מעתיקא לז"א וכמ"ש ויתן לך מטל השמים כו'

עניין "נחלת יעקב". ראו בזהר, חלק ב, פרשת יתרו (דף פ"ג ע"א), שזו בחינת "הטל היוצא מעתיקא לז"א", וכמו שכתוב: "וייתן לך מטל השמים" וכו'.

וע"ש (דפ"ח ב') שזהו ענין מנחה דשבת וסעודה שלישית ונתבאר זה במ"א ועמ"ש מענין אהיה כטל סד"ה האזינו השמים.

וראו שם (דף פ"ח ע"ב), שזהו עניין מנחת שבת והסעודה השלישית. עניין זה נתבאר במקום אחר; וראו מה שנכתב בעניין "אהיה כטל" בסוף המאמר המתחיל "האזינו השמים".

והנה נחלת יעקב נק' נחלה בלי מצרים וע' מזה בפרדס ערך נחלה. והיינו כי תפארת עולה עד הכתר אשר הוא למעלה מבחי' מיצרים וגבולים ועמ"ש בביאור ע"פ כנשר יעיר.

והנה נחלת יעקב נקראת "נחלה בלי מצרים"; וראו על כך בפרדס, בערך "נחלה". כלומר, תפארת עולה עד לכתר, שהוא למעלה מבחינת מצרים וגבולים. וראו מה שנכתב בביאור על הפסוק "כנשר יעיר".

2 ועמ"ש בד"ה מזמור שיר חנוכת הבית בענין נחלה זו ירושלים דהיינו בהמ"ק [בית המקדש] ומבואר שם שהוא בחיי מקיף עליון מאד דהיינו מבחי' עתיק שהוא מלי' דא"ס כו'

ועיינו במה שנכתב במאמר הפותח במילים "מזמור שיר חנוכת הבית", בעניין "נחלה" — זו ירושלים, כלומר בית המקדש. מבואר שם שזו בחינה של מקיף נעלה מאוד, כלומר מבחינת עתיק, שהיא מלכות של אין סוף וכו'.

וכן בנשמות יש ב' מקיפים ומקיף למקיף כמ"ש במ"א בביאור ע"פ כי תצא בענין ל' [לשון] מ' ועמ"ש בביאור ע"פ אלה פקודי בענין ותבואי בעדי עדיים.

וכך גם בנשמות יש שני מקיפים: מקיף ומקיף למקיף, כפי שמוסבר במקום אחר בביאור על הפסוק "כי תצא", בענין האותיות למ"ד ומ"ם. ועיינו במה שנכתב בביאור על הפסוק "אלה פקודי", בעניין "ותבואי בעדי עדיים".

ועוד יובן ענין נחלת יעקב ע"ד מ"ש במ"א בענין וצדקה כנחל איתן אשר פי' נחל איתן היינו המשכה מבחי' איתן שהוא בחי' גבוה מאד כמ"ש מזה בד"ה ראה אנכי.

עוד יובן ענין נחלת יעקב על פי מה שמוסבר במקום אחר בענין "וצדקה כנחל איתן": "נחל איתן" פירושו המשכה מבחינת איתן, שהיא בחינה נעלית מאוד, כפי שמוסבר על כך במאמר הפותח במילים "ראה אנכי".

ועי' בזה"ג [בזהר חלק ג] פי חקת (דקפ"א א') ע"פ המשלח מעינים בנחלים (ודקפ"ב א') ע"פ טובה חכמה עם נחלה כו'. ובפי' הרמ"ז [הרב משה זכות] שם.

ועיינו בזהר חלק ג, פרשת חוקת (דף קפ"א ע"א), על הפסוק "המשלח מעינים בנחלים", ובדף קפ"ב ע"א על הפסוק "טובה חכמה עם נחלה" וכו'; וכן בפירוש הרמ"ז שם.

והנה בחי' המקיפים הנ"ל שרשם מבחי' שלמעלה מהזמן. כי סדר זמנים נמשך מבחי' מלי' דאצילות מקור דבי"ע כו'.

והנה, שורש בחינת המקיפים הנזכרת לעיל הוא בבחינה שלמעלה מהזמן, שהרי סדר הזמנים נמשך מבחינת מלכות דאצילות, מקורם של בריאה, יצירה ועשיה וכו'.

וזהו פי' לשארית נחלתו למי שמשים עצמו כשיריים דהיינו כענין תשובה קדמה לעולם שימאוס בחי' הזמן.

וזהו פירוש "לשארית נחלתו": למי שמשים את עצמו כשיריים, כלומר, בדומה לענין "תשובה קדמה לעולם" — שימאס בחי' הזמן.

ולהיות בטל לבחי' המקיפים הדבוקים באור א"ס ב"ה המרומם ומתנשא מבחי' ימות עולם כו' ועי"ז גורם

ולהיות בטל לבחינת המקיפים הדבוקים באור אין סוף ברוך הוא, המרומם ומתנשא מבחינת "ימות עולם" וכו'; ועל ידי כך הוא גורם

וממשיך ההמשכה משם להיות נמשך החסד עליון להאיר נפשו ע"ד והאכלתיך נחלת יעקב אביך כו' ועמ"ש סד"ה מי מנה עפר יעקב.

וממשיך משם את ההמשכה, כדי שהחסד העליון יימשך להאיר את נפשו, על דרך "והאכלתיך נחלת יעקב אביך" וכו'. ועיינו במה שנכתב בסוף המאמר הפותח במילים "מי מנה עפר יעקב".

ועי' בזהר נח (דס"ט ב') ע"פ בשוא גליו אתה תשבחם מאן דכסיף כו' ועד"ז י"ל [יש לומר] בפי' משים עצמו כשיריים.

ועיינו בזהר, פרשת נח (דף ס"ט ע"ב), על הפסוק "בשוא גליו אתה תשבחם": "מי שמשותק" וכו'. ועל דרך זו אפשר להסביר את פירוש "משים עצמו כשיריים".

ועמ"ש בד"ה ויהי מקץ בענין זכאי קשוט כו' ועמ"ש בד"ה כה תברכו שבמקום שרצונו של אדם כו'.

ועיינו במה שנכתב במאמר המתחיל "ויהי מקץ" בענין "זכאי קשוט" וכו'; ועיינו במה שנכתב במאמר המתחיל "כה תברכו", ש"במקום שרצונו של אדם" וכו'.

3 וז"ש [וזהו שכתוב] ואת ובניך תחיי בנותר וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] עד שיחיו המתים פי' בנותר היינו כדותרגם מדישתאר והיינו בחיי המקיפים הנ"ל שנשארו למעלה בבחי' מקיף ולע"ל [ולעתיד לבוא] כתיב אז תתענג על ה' כו'

וזהו [פירוש] הכתוב: "ואת ובניך תחיי בנותר", וחז"ל אמרו: "עד שיחיו המתים". פירוש "בנותר" הוא כפי שתרגם [התרגום]: "ממה שנשאר"; והיינו בחינת המקיפים שהוזכרו לעיל, שנשארו למעלה בבחינת מקיף. ועל זמן העתיד נאמר: "אז תתענג על הוי"ו וכו',

והאכלתיך נחלת יעקב כו' שיתגלו המקיפים הנ"ל כי תח"ה [תחיית המתים] יהיה ע"י טלא דנטיף מעתיקא וזהו תחיי בנותר.

"והאכלתיך נחלת יעקב" וכו': שהמקיפים שהוזכרו לעיל יתגלו. כי תחיית המתים תהיה על ידי "טל שנטף מעתיקא", וזהו "תחיי בנותר".

וז"ש [וזהו שכתוב] והיה שארית יעקב כו' כטל כו' וגם פי' משים עצמו כשיריים כפשוטו שהוא בחי' ביטול ועי"ז דייקא ממשיך מבחי' יג"מ [י"ג מדות] דע"י [דעתיק יומין] שהם יג"מ [י"ג מדות] דפסוקים מי אל כמוך כו' וזהו [פירוש] הכתוב: "והיה שארית יעקב" וכו', "כטל" וכו'. וגם הפירוש של "משים עצמו כשיריים" במובנו הפשוט הוא בחינת ביטול; ודווקא על ידי כך הוא ממשיך מבחינת י"ג מדות דעתיק יומין, שהן י"ג המדות שבפסוקים "מי אל כמוך" וכו'.

והיינו כמ"ש בזהר פ' שלח (דקנ"ח ב') ע"פ היש הוי' בקרבנו אם אין, שבחי' ע"ק [עתיקא קדישא]

והיינו כמו שכתוב בזהר, פרשת שלח (דף קנ"ח ע"ב), על הפסוק "היש הוי' בקרבנו אם אין": שבחינת עתיקא קדישא,

שהוא למעלה מבחי' שם הוי' נק' אין לפי שאינו מושג ונק' סתימא דכל סתימין ולהיות המשכה מבחי' זו הוא דייקא ע"י שמשים עצמו כשיריים

שהיא למעלה מבחינת שם הוי', נקראת "אין", מפני שאינה מושגת, ונקראת "סתימא דכל סתימין". וכדי שתהיה המשכה מבחינה זו, הדבר נעשה דווקא על ידי שמשים עצמו כשיריים,

שהוא בחי' ביטול היש לאין ועי"ז ממשיך עליו מבחי' אין. וכמ"ש בד"ה את שבתותי תשמרו:

שהוא בחינת ביטול היש לאין; ועל ידי כך הוא ממשיך עליו מבחינת אין. וכמו שמבואר במאמר המתחיל "את שבתותי תשמרו":

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. מותר להעתיק, להדפיס ולהפיץ בחינם, בציון Kehot Publication Society ו־likuteitorah.com; אסור למכור.
/https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725). למה ללמוד, וברכות הרבי: /likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha (Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309).

מיזם חינוכי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך /likuteitorah.com/he/likkutei-torah/masei/9

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק